

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/313/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416215636
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4416215636.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 45 684 618, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanému: A. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Q. R. XXX/X, občan SR, o zaplatenie 381,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. júna 2017 č. k. 18C/271/2016- 47 vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 6.6.2017, č. k. 18C/271/2016- 47 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 93,30 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 93,30 eura od 10.10.2013 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa cestou svojho právneho zástupcu žalobou doručenou na súd dňa 12.09.2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 381,95 eura s príslušenstvom a trovy konania ako je uvedené v petite žaloby. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovak Telecom a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať odplatu za poskytované služby.

2.2. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru číslo XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.09.2013 na sumu 288,65 eura a faktúru číslo XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.10.2013 na sumu 93,30 eura. Žalovaný fakturované sumy nezaplatil.

3. Žalobca a spoločnosť Slovak Telecom a.s. ako právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 27.08.2015 rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. Postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na súčasného žalobcu bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 04.09.2015.

4. Súdu sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovaného - v registri REGOB nemá registrovaný trvalý pobyt, podľa registra Sociálnej poisťovne nemá registrovaného žiadneho zamestnávateľa, podľa lustrácie ZVJS sa nenachádza vo výkone trestu odňatia slobody ani vo väzbe, preto súd postupoval v súlade s § 116 ods. 2 C.s.p. a žalobu doručoval žalovanému zverejnením na úradnej tabuli súdu a na web stránke súdu dňa 15.05.2017. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5.1. Na základe vykonaného dokazovania zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 25.06.2013 mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej boli žalovanému poskytované elektronické služby.

5.2. Z faktúr vystavených právnym predchodcom žalobcu považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru číslo XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.09.2013 na sumu 288,65 eur a faktúru číslo XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.10.2013 na sumu 93,30 eur.

5.3. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 04.09.2015 bolo preukázané, že pohľadávka spoločnosti Slovak Telekom, a.s. voči žalovanému bola postúpená rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok žalobcovi pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX.

6. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z., § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, 5, § 53a ods. 1, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako aj podľa článku II bod 1 a článku 14 zák. č. 102/2014 Z.z.

7.1. Uviedol, že zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným možno považovať vzhľadom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho zákonníka za zmluvu spotrebiteľskú.

7.2. Z listinných dôkazov doložených v spise mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb v súlade s vyššie citovaným ustanovením zákona číslo 351/2011 Z.z. v platnom znení. Na základe uvedenej zmluvy vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému za služby podľa zmluvy jednotlivé sumy uvedené v bode 7 tohto odôvodnenia. Pohľadávka právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému bola žalobcovi postúpená v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

8.1. Vzhľadom na otázku premlčania, ktorou je súd povinný zaoberať sa ex offo s prihliadnutím na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., bolo potrebné určiť, či na posúdenie právnych vzťahov vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb je potrebné použiť ustanovenia Obchodného zákonníka alebo ustanovenia Občianskeho zákonníka.

8.2. Poukázal na to, že zákonom číslo 102/2014 Z.z. bol, okrem iného, novelizovaný aj § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa prednostne vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Účinnosť novely § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nastala od 1. 4. 2015. Súd teda v otázke premlčania zobral do úvahy úpravu podľa Občianskeho zákonníka a v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch ex offo prihliadol aj na premlčanie nároku. Pohľadávku žalobcu voči žalovanému vyfakturovanú faktúrou číslo XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 09.09.2013 na sumu 288,65 eur považoval za premlčanú a žalobu v tejto časti zamietol.

8.3. Vo zvyšnej časti - teda u faktúry, ktorá premlčaná nebola - súd žalobe vyhovel. Úrok z omeškania, ktorý žalobca požadoval z uvedenej faktúry bol, čo do dátumu od kedy bol uplatnený a výšky v akej bol uplatnený, v súlade so zákonom.

9. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 s prihliadnutím na § 262 ods. I C.s.p. Úspech žalovaného v konaní bol vyšší ako úspech žalobcu, žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie v časti výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy vo výške 288,65 € od 10.09.2013 do 26.09.2016, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 280,11 € spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 288,65 € od 10.09.2013 do 26.09.2016 a 5,00% úrokom z omeškania ročne zo sumy 280,11 € od 27.09.2016 do zaplatenia zamietol a proti výroku o trovách konania.

11.1. Uviedol, že žalobca - obchodná spoločnosť Platiť sa oplatí s.r.o. v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 9.9.2016 si okrem iného uplatnil sumu vo výške 288,65 EUR, z dokladu č.

XXXXXXXXXX, splatná dňa 09.09.2013. Tento návrh bol podaný prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu dňa 9.9.2016 (pondelok) v elektronickej podobe a potvrdenie o odoslaní mailu - kópiu mailu priložuje v prílohe tohto odvolania. Vytykal súdu prvej inštancie, že nesprávne určil posledný deň, kedy sa právo premlčí. Namiesto správneho určenia, že posledný deň premlčacej lehoty je 9.9.2016 - pondelok, súd nesprávne určil deň 8.9.2016 - nedeľa, teda nesprávne určil koniec hmotnoprávnej lehoty.

11.2. Odvolateľ konštatoval, že žalobca v priebehu konania podaním zo dňa 17.10.2016 vzal späť žalobu v časti istiny 8,54 € z dôvodu jej úhrady žalovaným. Poukazujúc na ust. § 121 ods. 5 CSP uviedol, že je možno podanie urobiť aj mimo pracovného času. Nevie prečo súd určil hmotnoprávnu lehotu na 8.9.2016 a prečo uviedol, že žaloba bola doručená súdu až 12.9.2016. Odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore s judikatúrou ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva. Poukázal na to, že súd musí v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre účastníkov konania, ale aj pre verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V skúmanom prípade závery súdu nespĺňajú dané podmienky, a podľa neho absentuje popis myšlienkového postupu, ktorým k nim súd dospel, čím sa rozhodnutie javí ako nepreskúmateľné.

11.3. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalovaného zaviazal i na zaplatenie sumy vo výške 280,11 EUR spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 288,65 EUR od 10.09.2013 do 26.09.2016, 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 280,11 EUR od 27.09.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v druhom a treťom výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok v napadnutej časti o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a závislého výroku o náhrade trov konania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a v časti výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 93,30 eura a úrok z omeškania výške 5 % ročne zo sumy 93,30 eura od 10.10.2013 do zaplatenia nebol napadnutý odvolaním, preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu a je už právoplatný.

14.1. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

14.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14.3. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

15. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu v časti výroku o zamietnutí žaloby dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože súd prvej inštancie zaťažil konanie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj odňatím možnosti konať strane sporu v konaní pred súdom, keď sa súd prvej inštancie nesprávne vysporiadal s otázkou premlčania nároku žalobcu.

16. Odvolací súd reagujúc na námietku žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci poznamenáva, že nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací

súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Odvolací súd takéto pochybenie súdu prvej inštancie zistil.

17.1. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17.2. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka (ods. 2).

17.3. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17.4. Právo môže byť vykonané po prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu, teda keď je actio nata. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle na subjektívnej okolnosti.

17.5. Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia, b/ vzájomnou žalobou v zmysle § 147 ods.1 CSP c/ započítacou námietkou (§ 580 OZ) a d/ v rámci trestného konania návrhom poškodeného na priznanie náhrady škody v adhéznom konaní (§ 46 ods. 1 Trestného poriadku).

17.6. Podľa § 122 ods. 1 OZ lehota určená podľa dní začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

17.7. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň (ods. 2).

17.8. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší pracovný deň (ods. 3).

18.1. Právo sa uplatňuje najmä a/ žalobou podanou na súde, ktorou je v zmysle ust. § 131 CSP procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva.

18.2. Podľa § 137 písm. a/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

18.3. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

18.4. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

19. V sporovom konaní možno podanie urobiť len písomne a písomná forma je zachovaná, či už ide o listinnú podobu alebo elektronickú podobu. Pri elektronickom podaní je zásadne treba rozlišovať, či je urobené elektronickou poštou prostredníctvom e-mailovej správy, alebo či je urobené prostredníctvom elektronických schránok podľa zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente).

20. Podľa § 121 ods. 1 až 5 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného

pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

21. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickom podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickom úradnom dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickom doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

22. Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie vád, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8. Ak osobitný predpis ustanovuje pre návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument, ktoré sú urobené elektronickými prostriedkami, povinnosť doplniť ich písomne alebo ústne do zápisnice, táto povinnosť je riadne a včas splnená doručením elektronického podania.

23. Podľa § 5 ods. 8 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente správcovia ústredného portálu a informačného systému integrovaného obslužného miesta na účely elektronickej úradnej komunikácie zabezpečia vyhotovenie potvrdenia o odoslaní elektronického podania a rovnopisu odosielaného elektronického podania, a to automaticky alebo na požiadanie odosielateľa.

24.1. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu, teda podanie vo veci samej na Okresnom súde Nové Zámky zo dňa 09.09.2016 v elektronickej podobe bez autorizácie e-mailom, ktorý odoslal toho istého dňa o 16.56 hod., v ktorý deň aj bola tomuto súdu doručená, t.j. 09.09.2016 (v piatok), hoci prezenčná pečiatka Okresného súdu Nové Zámky na žalobe je až s dátumom 12.09.2016 (v pondelok), keďže v čase doručenia e-mailu 9. septembra 2016 už bolo po pracovnej dobe.

24.2. Žalobca podanú žalobu zo dňa 09.09.2016 doručil na okresný súd dňa 16.09.2016 v listinnej podobe, teda v lehote desiatich dní v zmysle § 125 ods. 2 CSP, takže žaloba žalobcu bola podaná na súde prvej inštancie dňa 9. septembra 2016 a nie 12. septembra 2016, ako to nesprávne uvádza súd prvej inštancie v bode 1. prvá veta odôvodnenia rozsudku, čo malo za následok nesprávne počítanie začiatku plynutia lehoty na podanie žaloby žalobcu, keď súd v bode 37 odôvodnenia rozsudku uviedol, že pohľadávku žalobcu voči žalovanému vyfakturovanú faktúrou číslo XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 09.09.2013 na sumu 288,65 eura považoval za premlčanú a žalobu v tejto časti zamietol.

25.1. Faktúra žalobcu č. XXXXXXXXXXXX bola vyhotovená dňa 22.08.2013 na sumu 288,65 eura, splatná bola 09.09.2013, teda možnosť podania žaloby na súde, teda actio nata nastala v zmysle § 122 ods. 1 OZ nasledujúceho dňa, t. j. 10.9.2013 (utorok) a trojročná premlčacia doba skončila dňom 10.09.2016, ktorý sa svojím číslom zhoduje s dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok, avšak keďže deň 10.09.2016 pripadol na sobotu 11.09.2016 bola nedeľa a tak v zmysle § 122 ods. 3 OZ bol najbližším pracovným dňom pondelok 12.09.2016, kedy ešte mohol žalobca podať žalobu na súde.

25.2. Žalobca však žalobu podal v elektronickej podobe na súde prvej inštancie ešte dňa 09. septembra 2016, teda v piatok (žalobca nesprávne uvádza deň 09.09.2016 ako pondelok a 08.09.2016 ako nedeľu, hoci to bol štvrtok) a doplnil ju v písomnej podobe v desaťdňovej lehote, teda žalobu podal pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, a tak zo strany súdu prvej inštancie ide o nesprávne právne posúdenie veci ohľadne nároku žalobcu na zaplatenie sumy 280,11 eura s príslušenstvom a v dôsledku toho o nesprávne rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval odvolací súd odvolanie žalobcu za dôvodné, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako aj v časti závislého výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), pričom súdu prvej inštancie sa bude v ďalšom konaní pridržať právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v tomto zrušujúcom uznesení (§ 391 ods. 2 CSP).

26.1. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

26.2. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Pretože Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 7. februára 2018 vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. PL.ÚS 11/2016 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súd prvej inštancie už v ďalšom konaní nebude môcť ex offio prihliadať ani prípadne na premlčanie a jeho úlohou bude opätovne zaoberať sa nárokom žalobcu uplatneným v jeho žalobe podanej na prvoinštančný súd dňa 09.09.2016, ktorý mu napadnutým rozsudkom zamietol.

28. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).